

Дядо Панайот си взе няколко хапки.

- Помниш ли, Никола,- рече подир малко той- кат щеше да ма убиваш?
И са засмя. Засмя са и дядо Никола.

- Помниш ли, когато ти насякох феса на Стоянова долап, до Пейкина чучур-ка?

И двама зеха да са смеят и да си спомнят миналото.

Пък работата била такваз: Дядо Никола тогаз бил млад. Бил чирак на дядова Стоянова долап. Ходял с фес. Един ден Панайот Хитов слязъл от Сарюва рътлина в долапа. Втъря няма никой. Дядо Шотка бил нещо по водата нагоря. Видял Панайот Хитов феса му и го насякъл на парчета с ножа си. Излязъл вън и са скрил в една леска близо до долапа да види какво ша прави дядо Шотка като види насечен феса си. Подир малко намира феса си разсечен. Разядосан, взима пищова си и излязъл навън да търси виновника. Като минал покрай леската Панайот Хитов му изштъкал:

- Да прибираш пищофа! Не ма струвай! Скоро да са връщаш, че като изляза, че като та захвана.

Излязъл дядо Панайот и двама взели да са смеят. Като си поприказвали още малко Панайот Хитов си тръгнал.

Вечерта спа в Ичера в Йорги Михалев. Поръчал да извикат баба Мария, дъщеря на дядо Ивана Кавалджията. Тя била едно време слугиня при баща му, а дядо Иван- овчар при него. Искал да я види.

90. СЪКРОВИЩА НА ПАНАЙОТ ХИТОВ

След Освобождението банките стават български. Турския поробител си отива нанадолу и те, хайдутите, отиват със синовете си и ги земат (парите, имането). Част от тези хора са го вложили в банки, а някои си го държат в тайна. Например научих от някои хора, от баща си, чи Панайот Хитов е декларирил след Освобождението 180 кила злато в банката в Русе.

Друго ино нещо знам от баща си, че той завел, Панайот Хитов, неговата си рода от Сливен в Сливенските лозя и под всяка лоза имал по ино гърне злато закопано и казал: "Ха сега, прекопайте туй лози и секи да си изкопай златото и да си го земи". Туй са били двеста ли, сто чукана ли?!

Един случай пак има. Някой си срещнал Панайот Хитов в Сливен преди войните, преди Балканската война и рекъл: "Бай Панайоте, кажи някъде къде има закопано злато да ида да си извадя, сиромях съм". "Ши идиш, каза, от Сливен към Ичера и кат са връщаш обратно има ина пътека- Правата пътека, на еди кой си завой има един бук, под бука има ино камъче, ина плочка, ши махнеш плочката и